Reklamy

Posłuchaj

5
(1)

Początek Drugiego Listu św. Jana Apostoła

1 Starszy wybranéj paniéj i dziatkom jéj, które ja miłuję w prawdzie, a nie ja sam, ale i wszyscy, którzy poznali prawdę,
2 Dla prawdy, która trwa w nas i z nami będzie na wieki.
3 Niech będzie z wami łaska, miłosierdzie, pokój od Boga Ojca i od Chrystusa Jezusa, Syna Ojcowego, w prawdzie i miłości.
4 Uweseliłem się bardzo, iżem nalazł z synów twych chodzące w prawdzie, jakośmy rozkazanie wzięli od Ojca.
5 A teraz proszę cię, pani, nie jako przykazanie nowe pisząc ci, ale któreśmy mieli od początku, abyśmy jeden drugiego miłowali.
℟ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

℟ Bogu niech będą dzięki.

℟ Po swéj męce, przez czterdzieści dni się im ukazując, i mówiąc o królestwie Bożem, alleluja.
℟I widzieli, jak podniesion jest, alleluja: a obłok wziął go od oczu ich, alleluja.
℟ A z nimi jedząc rozkazał im, aby nie odchodzili z Jeruzalem; ale czekali obietnice Ojcowskiéj.
℟. I widzieli, jak podniesion jest, alleluja: a obłok wziął go od oczu ich, alleluja.

[redacted]

6 A ta jest miłość, abyśmy chodzili według przykazań jego. Albowiem to jest przykazanie, abyście, jakoście słyszeli od początku, w nim chodzili.
7 Gdyż wiele zwodzicielów wyszło na świat, którzy nie wyznawają, iż Jezus Chrystus przyszedł w ciało. Ten jest zwodzicielem i Antychrystem.
8 Patrzcie samych siebie, żebyście nie stracili, coście urobili, ale żebyście zupełną odpłatę wzięli.
9 Wszelki, który odstępuje, a nie trwa w nauce Chrystusowéj, Boga nie ma. Kto trwa w nauce, ten i Ojca i Syna ma.
℟ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟ Bogu niech będą dzięki.

℟ Pan umieścił swoje piękno ponad gwiazdami;

℣ Jego wspaniałość spoczywa w obłokach nieba, a Jego Imię trwa na wieki. Alleluja.

℟ Jego pochodzenie sięga krańców nieba, a Jego obieg sięga ich krańców.

℣Jego wspaniałość spoczywa w obłokach nieba, a Jego Imię trwa na wieki. Alleluja.

[redacted]
[redacted]
℟ Jeźli kto przychodzi do was, a téj nauki nie przynosi, nie przyjmujcie go do domu, ani go pozdrawiajcie.
11 Albowiem kto mu, daj zdrów, mówi, uczestnikiem jest uczynków jego złościwych.
12 Mając wam więcéj pisać, nie chciałem przez papier i inkaust; albowiem spodziewam się być u was i ustnie mówić, aby wesele wasze było zupełne.
13 Pozdrawiają cię dziatki siostry twojéj wybranéj.
℟ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℣Bogu niech będą dzięki.

℟ Podnieś się, Panie, alleluja,
℣W mocy twojéj, alleluja.
℟ Wyniosła się wielmożność twoja, nad niebiosa Boże.
℣W mocy twojéj, alleluja.

℟. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
℟. W mocy twojéj, alleluja.

Z kazań św. Grzegorza, biskupa z Nyssy.

[redacted]ama myśl o dzisiejszym święcie jest już wystarczająco wielka, ale prorok Dawid jeszcze bardziej rozbudził naszą radosną gorliwość poprzez psalmy. Ten szlachetny prorok jakby wyszedł z siebie, jakby ciało było ciężarem zbyt ociężałym, by jego duch mógł go unieść; dołącza do zastępów niebieskich i opowiada, co mówiły, gdy towarzyszyły Panu w drodze do nieba, i wołały rozkazującym tonem do tych aniołów, którzy działają na ziemi i dzięki których zwiastowaniu ogłoszono narodziny Wcielonego „Podnieście bramy, o książęta, i podnieście się, o wieczne drzwi, a Król chwały wejdzie”. Ps. xxiii. 7, 9.

℣. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

℟. Bogu niech będą dzięki.

℟. Przyszedł czas, abym powrócił do Tego, który Mnie posłał, mówi Pan. Nie smućcie się i niech się nie trwoży serce wasze.

* Proszę Ojca za wami, aby was strzegł. Alleluja, Alleluja.

℣. Jeśli nie odejdę, Pocieszyciel nie przyjdzie do was; tam, gdzie Ja pójdę, poślę Go do was.

℟. Proszę Ojca za wami, aby was strzegł. Alleluja, Alleluja.

[redacted]

[redacted]en, który ogarnia wszystko, jest wszędzie, ale ze względu na tych, którzy Go przyjmują, zechciał stać się obecnością w konkretnym miejscu, które ma swoje granice. Nie tylko stał się Człowiekiem wśród ludzi, ale także podczas rozmów z aniołami pozwala, by nadawano Mu ten tytuł. Strażnicy pytają zatem: „Kim jest ten Król chwały?”, a otrzymują odpowiedź, że jest On „Panem, silnym i potężnym, Panem, potężnym w walce”, Panem, którego dziełem było pokonanie tego, który trzymał ludzkość w niewoli, oraz „zniszczenie tego, który miał władzę nad śmiercią, to jest diabła” Hbr 2, 14, tak że teraz ten mroczny wróg został zdeptany, a człowiek zyskał dla siebie wolność i pokój.

[redacted] Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

[redacted] Bogu niech będą dzięki.

[redacted] Niech się nie trwoży serce wasze; idę do Ojca, a gdy odejdę od was, poślę wam, alleluja,

℟. Ducha Prawdy, a serca wasze będą się radować. Alleluja.

℣. Będę prosił Ojca, a On da wam innego Pocieszyciela.

℟. Ducha Prawdy, a serca wasze będą się radować. Alleluja.

[redacted]

Twarze biegną do bram i nakazują otworzyć je, aby Pan mógł wejść i odzyskać chwałę, jaką miał niegdyś wśród nich. Lecz gdy Go widzą, przybranego w podobieństwo grzesznego ciała (Rz 8, 3), nie poznają Go, nawet Tego, który ma szaty splamione krwią, ponieważ sam przetoczył tłocznię ludzkiego cierpienia, a krew spryskała Jego szaty. Dlatego ponownie wołają do swoich towarzyszy, którzy Mu towarzyszą: „Kim jest ten Król chwały?”. A oni nie odpowiadają im już: „Pan, silny i potężny, Pan potężny w walce”, ale: „Pan Zastępów, Pan, którego stały się królestwa świata, Pan, który uczynił się Głową wszystkich rzeczy, Pan, który uczynił wszystko nowym (Ap 21, 5)”. On jest Królem chwały!

℣. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℟. Wstąpiwszy Chrystus na wysokość, wiódł więźnie poimane.
℣. I dał dary ludziom, alleluja, alleluja, alleluja.
℟. Wstąpił Bóg przy okrzykach radosnych, i Pan przy odgłosie trąb.

I dał dary ludziom, alleluja, alleluja, alleluja.
Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
I dał dary ludziom, alleluja, alleluja, alleluja.

Czytanie Ewangelii świętej według Marka

nego czasu: Ukazał się Jezus jedenastu, gdy siedzieli u stołu, i ganił niedowiarstwo ich i twardość serca, że nie uwierzyli tym, którzy Go widzieli zmartwychwstałego. I rzekł im: «Idąc na cały świat, głoście Ewangelię wszelkiemu stworzeniu. Kto uwierzy i ochrzci się, będzie zbawiony, a kto nie uwierzy, będzie potępiony. A tym, którzy uwierzą, takie cuda towarzyszyć będą: w imię moje będą czarty wyrzucać, nowymi językami mówić będą, węże będą brać, i choćby coś trującego pili, szkodzić im nie będzie; na chorych ręce kłaść będą, a wyzdrowieją». A Pan Jezus potem, gdy do nich przemówił, wzięty był do nieba i zasiadł na prawicy Bożej. Oni zaś wyruszywszy, przepowiadali wszędzie, a Pan im dopomagał i utwierdzał mowę przez cuda w ślad za nimi idące.

Homilia św. Grzegorza Wielkiego, papieża.

[redacted]

[redacted]ierwsze pytanie, jakie musimy sobie zadać, brzmi: dlaczego czytamy, że aniołowie pojawili się w chwili Narodzenia Pana, ale nie czytamy, że pojawili się w białych szatach, podczas gdy gdy Pan wstąpił do nieba, napisano, że aniołowie, którzy się pojawili, byli odziani w biel. „Gdy tak patrzyli, został uniesiony, a obłok zasłonił Go przed ich oczami. A gdy wpatrywali się w niebo, jak On wstępował, oto stanęło przy nich dwóch mężczyzn w białych szatach” (Dz 1, 9, 10). Białe szaty są zewnętrznym znakiem uroczystej wewnętrznej radości. To, że wejście Boga-Człowieka do nieba było wielkim świętem dla aniołów, jest powodem, dla którego aniołowie są szczególnie opisani jako odziani w biel podczas Jego Wniebowstąpienia, a nie podczas Jego Narodzenia. Przy narodzinach Pana Boskość objawiła się w postaci sługi, ale przy Jego Wniebowstąpieniu człowieczeństwo zostało wywyższone, a białe szaty bardziej pasują do wywyższenia niż do upokorzenia.

[redacted] Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
[redacted] Bogu niech będą dzięki.

[redacted]Ja prosić będę Ojca i innego Pocieszyciela da wam,
[redacted] Aby pozostał z wami na zawsze, Ducha prawdy, alleluja.
[redacted] Bo jeżeli nie odejdę, Pocieszyciel nie przyjdzie do was, a jeśli odejdę, poślę Go do was.
[redacted]Aby pozostał z wami na zawsze, Ducha prawdy, alleluja.

[redacted]

To właśnie dlatego aniołowie musieli pojawić się w białych szatach podczas Wniebowstąpienia. W chwili narodzin Ten, który nie uznał za rabunek bycia równym Bogu, ukazał się w postaci, w której się uniżył; podczas Wniebowstąpienia człowieczeństwo, które przyjął w Bogu, ukazało się w chwale. Ponownie, umiłowani bracia, musimy dziś pamiętać, jak Chrystus „wymazał rękopis, który był przeciwko nam” i odwrócił wyrok, który skazał nas na zepsucie. Ta sama natura, do której powiedziano: „Prochem jesteś i w proch się obrócisz”, ta sama natura jest Jego, który dziś wstąpił do nieba. To właśnie z powodu tego wyniesienia naszego ciała błogosławiony Hiob, posługując się metaforą, nazywa Pana ptakiem. Żydzi nie potrafili pojąć tajemnicy Wniebowstąpienia, a mając na uwadze ich niewiarę, błogosławiony Hiob powiedział w sposób mistyczny: „Nie znał drogi ptaka”.

℣. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℟. Chmury czynisz Twoim rydwanem, o Panie,
* Przechadzasz się na skrzydłach wiatru, alleluja.
℣. Odziałeś się w majestat i piękno, światłem okryłeś się jak płaszczem.
℟. Przechadzasz się na skrzydłach wiatru, alleluja.
℣. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
℟. Przechadzasz się na skrzydłach wiatru, alleluja.

Lekcja 9

Imię ptaka zostało trafnie nadane Panu, który w ciele wzbił się do nieba. A drogi tego Ptaka nie zna nikt, kto nie wierzy w Wniebowstąpienie. To właśnie o tej chwalebnej okazji psalmista mówi: „Który wywyższyłeś swoją chwałę ponad niebiosa” (Ps 8, 2), a także: „Bóg wstąpił przy okrzykach radości, a Pan przy dźwiękach trąby” (Ps 46, 6). I jeszcze raz mówi: „Wstąpiłeś na wysokość, uprowadziłeś jeńców” (Ps 67, 19). „Gdy Chrystus wstąpił na wysokość, poprowadził jeńców do niewoli” (Ef 4, 8), ponieważ swoją własną nieprzemijalnością pochłonął naszą przemijalność. „Rozdzielił dary ludziom”, ponieważ zsyłając Ducha z góry, dał „jednemu słowo mądrości, innemu słowo wiedzy, innemu moc czynienia cudów, innym dary uzdrawiania; innemu różnorodne rodzaje języków, innemu tłumaczenie języków”, 1 Kor. xii. 8-10.

℣. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

Modlitwy {z Temporału}
℣. Panie, wysłuchaj modlitwy mojej.
℟. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.
Módlmy się.
Daj nam, prosimy Cię, Wszechmogący Boże, abyśmy, którzy w cudowne wniebowstąpienie Syna Twego Jednorodzonego, a Odkupiciela naszego wierzymy, sercem i myślą z Nim w niebie przebywali.
Przez tegoż naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna: który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

℟. Amen.

Chcesz czytać wszystko?

Wykup abonament.

[redacted]

Kartą, paypalem lub bezpośrednim przelewem.

Datki

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Action: process_rati Post ID: 165601 Post Nonce: 37b4f419a8 ○ ☆ ○ ☆ ○ ☆ ○ ☆ ○ ☆
Processing your rating...
Średnia ocena {{avgRating}} / 5. Policzone głosy: {{voteCount}}
{{successMsg}} {{#errorMsg}} {{.}} {{/errorMsg}}

There was an error rating this post!

Średnia ocena 5 / 5. Policzone głosy: 1

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

- Kazania Brewiarza Trydenckiego: Piątek w Oktawie Wniebowstąpienia.

  Data
  15 maja 2026
  W odniesieniu do
  Brewiarz rzymski

- Nowy cykl – czytania postne Brewiarza Trydenckiego

  Data
  4 marca 2022
  W odniesieniu do

Duchowość

- Kazania Brewiarza Trydenckiego: Oktawa Wniebowstąpienia.

Data
21 maja 2026
W odniesieniu do
Brewiarz rzymski